

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 06 0 U 010513 20 Uvp 2

Novi Travnik, 22.03.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Stana Imamović predsjednica vijeća, Alma Islamović i Davor Kelava članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Ivane Čorić - Žderić, u upravnom sporu tužitelja I.S. i A.G. iz S., zastupani po punomoćniku Šabanu Spiljak, advokatu iz Sarajeva, protiv tuženog Ministarstvo prostornog uređenja, građenja, zaštite okoliša, povratka i stambenih poslova SBK/KSB Travnik, u predmetu poništenja rješenja br. 04-23-237/16 od 10.02.2017. godine, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje presude Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 06 0 U 010513 17 U od 22.05.2017. godine, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 22.03.2021. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Zahtjev tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

Obrazloženje

Presudom ovog suda broj 06 0 U 010513 17 U od 22.05.2017. godine, odbijena je kao neosnovana tužba tužitelja podnesena radi poništenja rješenja tuženog br. 04-23-237/16 od 10.02.2017. godine kojim je odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Službe za gospodarstvo, urbanizam i prostorno planiranje općine Kiseljak broj: 03-23-1070/11 od 30.11.2016. godine a kojim je izmijenjeno rješenje broj 03-23-487/10 od 14.07.2010. godine kojim je M.J. iz D.Ž. data urbanistička suglasnost za izgradnju stambeno-poslovnog objekta u mjestu D., na zemljištu označenom kao k.č. br. .... D., tako da se izmijenjenim rješenjem daje urbanistička suglasnost istoj investitorici pod drugačije propisanim urbanističko-tehničkim uvjetima.

Protiv presude, broj gornji, od 22.05.2017.. godine tužitelj je podnio zahtjev za vanredno preispitivanje Vrhovnom sudu Federacije BiH koji se rješenjem broj 06 0 U 010513 17 Uvp od 01.10.2020. godine, shodno odredbi člana 41. stav 3. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije BiH" broj 9/05), oglosio stvarno nenadležnim i predmet dostavljen ovom sudu, kao stvarno i mjesno nadležnom sudu na dalje postupanje, iz razloga što je presuda ovog suda broj 06 0 U 010513 17 U od 22.05.2017. godine zasnovana na Zakonu o prostornom uređenju („Službene novine SBK/KSB“, broj 11/14), prostornog plana i Odluke o provođenju prostornog plana Općine Kiseljak 2006-2026 godine („Službeni glasnik Općine Kiseljak“, broj 3/08) i Zakonu o gradnji („Službene novine SBK/KSB“ broj 10/14).

Zahtjev je podnesen zbog povrede pravila Federalnog zakona u postupku koja bi mogla biti od uticaja na rješenje stvari i povrede materijalnog prava na štetu tužitelja i to Zakona o gradnji i Zakona o prostornom uređenju te je predloženo da se zahtjev, a koji je pogrešno označen kao revizija, uvaži, pobijana presuda ukine i poništi rješenje tuženog i predmet vrati na ponovno razmatranje i odlučivanje.

Tuženi je dostavio odgovor na zahtjev kojim osporava navode tužitelja kao neosnovane te predložio da se isti odbije u cijelosti.

Nakon što je ispitao zakonitost pobijane presude u granicama navoda iz zahtjeva i povreda propisa iz člana 41.stav 3. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj 9/05), ovaj sud je po osnovu iz člana 45. istog zakona odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Iz obrazloženja osporavane presude proizilazi da je Kantonalni sud u Novom Travniku prihvatio pravno i činjenično utvrđenje prvostepenog organa i tuženog i da nije našao da su pobijana rješenja nezakonita. Naime, na osnovu dokaza koji su dostavljeni uz tužbu i odgovor na tužbu, proizilazi da je Služba za gospodarstvo, urbanizam i prostorno planiranje Općine Kiseljak, broj 03-23-487/10 od 14.07.2010. godine donijela rješenje kojim se daje urbanistička saglasnost M.J. kći R.J. iz D.Ž. za izgradnju stambeno poslovnog objekta u mjestu D., općina K., na zemljištu označenom kao k.č. ... D. Zahtjevajući inspekcijski pregled, u taj postupak se kao zainteresovana strana uključila A.G., nakon čega su obustavljeni radovi na navedenom objektu. M.J. je dana 22.09.2011. godine podnijela zahtjev za izmjenu urbanističke saglasnosti iz razloga što je u toku izgradnje objekta došlo do odstupanja od urbanističko tehničkih uvjeta. Nakon što je proveden ispitni postupak, obavljen uviđaj na licu mjesta te nakon što su stranke i zainteresovana lica bili pozvani na usmenu raspravu i dali svoje izjave, upravni postupak je nastavljen i doneseno je rješenje broj 03-23-1070/11 od 16.05.2016. godine kojim se mijenja rješenje, broj gornji, od 14.07.2010. godine, i kojim se M.J. daje urbanistička saglasnost za izgradnju stambeno poslovnog objekta u mjestu Draževići na zemljištu označenim kao k.č. broj 343/3 k.o. Draževići. Na navedeno rješenje zainteresovano lice A.G. iz S. je uložila žalbu i tuženi je svojim rješenjem broj 04-23-37/16 od 29.08.2016. godine žalbu uvažio, pobijano rješenje poništio i predmet vratio na ponovni postupak. Istovremeno, pred Općinskim sudom u Kiseljaku sproveden je postupak uređenja međa koje su rješenjem broj 49 0 V 024476 13 V od 29.09.2016. godine uređene između parcela predlagača I.S. i A.G., sa jedne strane i protupredlagača M.J., S.E., S.M., M.Č. ... sa druge strane. Nakon toga je ponovo izvršen uviđaj na lice mjesta 03.11.2016. godine o čemu je sačinjen zapisnik, da bi potom Služba za gospodarstvo, urbanizam i prostorno planiranje općine Kiseljak ponovo donijela rješenje broj 03-23-1070/11 od 30.11.2016. godine kojim se mijenja rješenje od 14.07.2010. godine i kojim se M.J. daje urbanistička saglasnost. I na ovo rješenje žalbu su izjavili I.S. i A.G., kao zainteresovana lica. Odlučujući po žalbi drugostepeni organ je žalbu odbio kao neutemeljenu.

Kantonalni sud odlučujući po tužbi tužitelja, a radi poništenja naprijed citiranog rješenja je razmotrio sve navode i prigovore tužitelja te s tim u vezi pravilno zaključio da tužitelji neosnovano prigovaraju da u ponovljenom postupku prvostepeni organ nije postupio po uputama drugostepenog organa. U vezi ovog prigovora upravo je

drugostepeni organ obrazložio da je prvostepeni organ postupio po uputama drugostepenog organa i poduzeo radnje radi upotpunjenja činjeničnog stanja. Izdavanju pobijanog rješenja prethodila je zakonita procedura, prikupljeni su svi potrebni dokazi te omogućeno strankama i zainteresovanim licima da aktivno učestvuju u postupku. Dakle, iz spisa nesporno proizilazi da je nakon prvobitno date urbanističke saglasnosti M.J. od 14.07.2010. godine, došlo do obustave radova te naloženo istoj da pribavi dokumentaciju, a sve iz razloga što je građevinsko urbanistički inspektor Općine Kiseljak utvrdio da je objekat većih dimenzija i na većoj udaljenosti od magistralnog puta nego što je odobreno u datoj dokumentaciji, zbog čega je postupljeno shodno članu 41. Zakona o gradnji („Službene novine SBK/KSB“ broj 11/05) kojim je investitor obavezan da podnese zahtjev za izmjenу odobrenja za gradnju. Također, Zaključkom nadležne službe od 03.12.2012. godine investitoru je naloženo da pokrene postupak za rješavanje prethodnog pitanja – pristupnog puta, to jest da li je isti javno dobro ili privatni put, te granice između putnog zemljišta označenog kao k.č. broj ... D. i privatnog zemljišta označenog kao k.č. broj ... D., vlasništvo podnositelja zahtjeva.

U vezi sa navedenim utvrđeno je da je donošenju osporenog rješenja prethodio ispitni postupak gdje je strankama i zainteresovanim licima omogućeno da aktivno učestvuju u postupku, da stavljaju prijedloge i dostavljaju dokaze, da su obavljena dva uviđaja na lice mjesta i kojem su imali mogućnost da prisustvuju kako stranke, tako i zainteresovana lica. Nadalje, pred ovim sudom je također bio pokrenut upravni spor po tužbi A.G., a protiv rješenja kojim je odbijena kao neosnovana žalba tužiteljice izjavljena protiv Zaključka Službe za imovinskopravne, geodetske poslove i katastar nekretnina općine Kiseljak kojim je odlučeno da se prekida postupak u predmetu razgraničenja putnog zemljišta i da će prekid trajati dok nadležni organ ne riješi zahtjev za pokretanje postupka povrata nezakonito oduzete nekretnine i donošenja odluke o izuzimanju iz javnog dobra nekretnine označene kao k.č. broj ... D. Tužba ove tužiteljice je uvažena i poništena su rješenja, kako osporeno, tako i prvostepeno i predmet je vraćen na ponovni postupak. Postupajući u ponovljenom postupku upravni organ je zakazao usmenu raspravu i uviđaj na licu mjesta. Imajući u vidu da je postupak za uređenje međa između nekretnina zainteresovanih lica i stranke je okončan pred Općinskim sudom u Kiseljaku, to u nastavku postupka, a nakon što su prikupljeni svi potrebni dokazi doneseno je prvostepeno rješenje kojim je izmijenjeno rješenje o urbanističkoj saglasnosti na način da je M.J. data urbanistička saglasnost pod precizno navedenim urbanističko tehničkim uvjetima tj. za izgradnju stambeno poslovnog objekta u mjestu Draževići na zemljištu označenom kao k.č. broj ... D. za objekat optimalnih gabarita tlocrta objekta 9x12 metara + 9x1,33 metra, katnosti P+1+M, kota prizemlja + 0,50 metara, kota kata +3,75 metara, kota potkavlja + 6,55 metara, kota vijenca + 8,15 metara za koji su propisani i drugi urbanističko tehnički uvjeti i uvjeti zaštite okoliša. Dakle, kako je u sudskom postupku izvršeno razgraničenje i uređenje međa između parcele M.J., S.E. i S.M. te A.G. i I.S., kao i to da je prvostepeni organ utvrdio da je udaljenost započetog objekta od posjeda H.N. ostala ista tj. 1,20 metara, na koju udaljenost je data saglasnost, dok udaljenost od posjeda A.G. i I.S. iznosi 4,30 metara, 4,125 metara i 4,11 metara mjereno na različitim tačkama, zaključeno je da se radi o udaljenosti koje su dozvoljene i u skladu sa članom 5. Odluke o sprovođenju prostornog plana.

Nadalje, odlučujući o prigovori tužitelja u smislu povrede materijalnog prava, pa s tim u vezi i da nadležna služba u ponovljenom postupku nije precizno navela zbog čega je započeta gradnja na drugoj lokaciji i sa znatno većim gabaritima od ranije izdatog odobrenja za izgradnju i urbanističko tehničkih uvjeta, sud je našao da je isti neosnovan, odnosno da je prvostepeno i drugostepeno rješenje doneseno na osnovu Zakona o prostornom uređenju („Službene novine SBK/KSB“ broj 11/14), prostornom planu i Odluci o sprovođenju prostornog plana općine Kiseljak 2006. – 2026. godine. U smislu navedenog je obrazloženo da navedena odluka shodno odredbe člana 62. Zakona o prostornom uređenju predstavlja detaljni plan prostornog uređenja i kao takav definiše urbanističke i tehničke uvjete, gabarite, katnost, položaj, udaljenosti građevinske linije od regulacijske linije susjednih parcela i namjenu objekta, a prvostepeno rješenje o urbanističkoj saglasnosti u konkretnom slučaju ne prelazi definisane uvjete. U pogledu ostalih navoda u tužbi koji su i ranije isticali u žalbi, a odnose se na zakonitost akata u smislu povrede materijalnog prava, drugostepeni organ je dao dovoljno obrazloženje koje je kao takvo prihvatio i sud u pobijanoj presudi, i za koje navode koji se također ponavljaju u zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke, tj. u ovom postupku, ovaj sud ne nalazi za potrebnim ponavljati i prihvata isto u cijelosti te podnosioca zahtjeva upućuje na potpuno činjenično i pravno obrazloženje iz pobijane presude. Stoga, cijeneći hronologiji naprijed navedenog, ne može se govoriti da je datom slučaju povrijeđeno materijalno pravo na štetu tužitelja.

Također, pravilno sud zaključuje da tužitelji neosnovano prigovaraju da je postupku koji je prethodio bilo neophodno da se urbanističku saglasnost izda na temelju stručne ocjene Povjerenstva, jer nije prethodno od strane Općinskog vijeća općine Kiseljak usvojen Plan parcelacije. Ove prigovore prvostepeni organ je prilikom izdavanja izmijenjene urbanističke saglasnosti razmatrao, cijenio i riješio na pravilan način sagledavajući interese kako podnositelja zahtjeva, tako i tužitelja kao zainteresirane strane, kada je naložio prekid postupka kako bi se riješilo prethodno pitanje pristupnog puta. U smislu navedenog, sud je u pobijanoj presudi upravo obrazložio da je urbanistička saglasnost M.J. od 17.06.2010. godine data na temelju stručne ocjene Povjerenstva za davanje stručne ocjene, dok je rješenje o izmijenjenoj urbanističkoj saglasnosti, a nakon što je 2014. godine izmijenjen Zakon o prostornom uređenju SBK/KSB doneseno uz primjenu člana 62. stav 2. tačka c) Zakona o prostornom uređenju SBK/KSB i Odluke o sprovođenju prostornog plana općine Kiseljak 2006. – 2026. godine. Stoga, a kod činjenice da se predmetna lokacija u smislu citirane odredbe nalazi u urbanom području ruralnih naselja, i građevinskog zemljišta van urbanog područja koji je utvrđen prostornim planom i gdje je utvrđen režim građenja trećeg stupnja, te da odstupanje od projektne dokumentacije ili urbanističko tehničkih uvjeta ne predstavlja ograničenje da se pristupi izmjeni urbanističko tehničke dokumentacije za koju je prvostepeni organ pravilno našao uporište i u članu 43. stav 1. i 2. Zakona o građenju SBK/KSB („Službene novine SBK/KSB“, broj 10/14), a što je prihvaćeno i od strane drugostepenog organa, pa tako i odlukom suda. Dakle, pravilno je izveden zaključak da se u datom slučaju moglo pristupiti izdavanju izmijenjene urbanističke saglasnosti temeljem prostornog plana i citirane odluke o provođenju istog, slijedom čega se ne može govoriti da je u donošenju prednje odluke povrijeđen Zakon na štetu tužitelja.

Osim toga, a suprotno navodima iz zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke, u pobijanoj presudi sud je pravilno obrazložio da je plan parcelacije, a kako

to propisuje član 32. stav 2. Zakona o prostornom uređenju SBK/KSB, ustvari pomoćni planski dokument za prostorne cjeline za koje nije propisano donošenje ili se kasni s izradom detaljnog planskog dokumenta, a namijenjen je za definiranje pojedinačnih građevinskih parcela, shodno prostornom ili urbanističkom planu. Obzirom da je i st. 4. citiranog člana i Zakona propisano da se planom parcelacije utvrđuje veličina, oblik i položaj parcele, pristup parcelama, regulacijske i građevinske crte i površine za javne namjene, to očito u konkretnom slučaju nije bilo potrebe za donošenjem i primjenom takvog plana.

Obzirom da je u toku postupka prvostepeni organ otklonio nedostatke na koje mu je ukazano drugostepenim rješenjima, te naveo bliže karakteristike predmetnog objekta, utvrdio preciznu udaljenost istog u odnosu na susjedne parcele, odnosno da su postupku utvrđene sve relevantne činjenice za donošenje odluke o izmjeni urbanističke saglasnosti s pozivom na citirane odredbe materijalnog prava, a da navodi kojima se ukazuje da je investitor u fazi gradnje odstupio od odobrenja za građenje i odredbi člana 46. i 47. Zakona o građenju SBK/KSB nisu bili od utjecaja na drugačije rješenje konkretne upravne stvari, a za što je dato potpuno i jasno obrazloženje drugostepenog organa i zbog čega opravdano sud odlučujući po tužbi tužitelja nije našao za potrebno ponavljati iznesene razloge iz istoga, tj. prihvatajući da je rješenje tuženog pravilno i na zakonu zasnovano, da je činjenično stanje potpuno i pravilno utvrđeno i da je na isto pravilno primijenjeno materijalno pravo, slijedom čega se i po ocjeni ovog suda neosnovano prigovara pravilnosti i zakonitosti tako donesene presude.

Dakle, odbijajući tužbu kao neosnovanu, presudom od 22.05.2017. godine, nisu povrijeđene odredbe člana 62. stav 2. tačka c) Zakona o prostornom uređenju („Službene novine SBK/KSB“, broj 11/14), kao ni ostale odredbe na koje se ukazuje u zahtjevu, a niti bilo koji drugi kantonalni propis, iz kojih razloga je neosnovan zahtjev tužitelja za vanredno preispitivanje naprijed citirane odluke ovog suda. U konkretnom slučaju radi se o upravnom postupku u kome je od strane nadležnog upravnog organa, pravilnom primjenom relevantnih kantonalnih propisa izdata izmijenjena urbanistička saglasnost.

Iz navedenih razloga, ovaj sud je i ostale navode iz zahtjeva za vanredno preispitivanje, ocijenio neosnovanim, pa je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Ivana Čorić- Žderić

Predsjednica vijeća
Stana Imamović